alwaks piddi siis sama ka petud nende selts. Jehowa sanna se asja pärrast käib sedda wisi: **Kes mind auustawad, neid tahhan ma auustada, ja kes mind mitteki ei panne, neid peab alwaks petama.** Sedda wisi piddi se luggu mûûd sama Eli suggu-wõssaga, et ta parreminne ei kaswatand enese poege.

Jehowa hakkas siis jo ennast ilmutama Samuelile, ja andis temmale ka teâta sedda noud, mis temmal olli, Eli suguga tehha. Se assi agga sündis sedda wisi: Kui Samuel olli seâl koggodusse telgi jures maggamas, siis hûdis Jehowa tedda, ja Samuel wastas ja ütles: Siin ma ollen; ta mõtles agga, et se piddi Eli ollema, kes tedda hûûdnud, sepärrast lâks ta temma jure kûssima, mis ta piddi tahtma; Eli agga ütles Samuelile, et ta ep olnud tedda mitte hûûdnud, ja käskis tedda agga mahha heita maggama. Jehowa agga hakkas tedda jälle hûûdma, ja Samuel lâks jälle Eli jure nenda kui essimist korda, temma sai ka seddasamma wastust, mis ta enne sanud; kui agga se heâl Samuelile kolmandamal korral sai, ja ta Eli jure ni ussinaste jälle tulli kûssima, siis hakkas se wanna moistma, et se Jehowa olli, kes sedda poisi hûûdnud: sepärrast õppetas ta teist, kuida ta piddi woastma, kui piddi weel sama hûdud, ta piddi ütlema: Jehowa rägi, sest so sullane kuleb. Tema hakkas ka jälle Samuelit hûûdma, ja ta wastas sedda wisi, kui ta sai õppetud. Jehowa hakkas siis temmale kulutama, mil wisil ta piddi Eli suggu nuhtlema. Samuel ei tahtnud

sedda